

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De incomprehensibilitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

cujusdam Energumeni, nisi infelicem, qui
Iesus non amat, nec amare potest?

*Roga Patrem æternum, ut, cùm nos non amet,
nec prædestinet, nisi in quantum nos ipsius filium
amamus, tibi illud ipsum lumen donet, quo filium
suum perfectè cognoscas, & gratiam, quā eun-
dem ames.*

*Ipse enim Pater amat vos, quia vos me
amatis. Io. 16. 27.*

*Si habemus te, quid amplius volumus?
nunquid amanti sufficit? Bonav. in stimul.
Amoris.*

DIES XXX. *Quid Deus sit, Comprehendi non potest.*

I.

Deus incomprehensus est, quia tempore
nullo comprehendi potest, cùm æ-
ternus sit, cùm ante omnia tempora exti-
terit, cùm post omnia tempora sit extitu-
rus, cùmque ea comprehendat omnia, quin
ab ijs comprehendatur. Non potest com-
prehendi ullo loco, quia immensus est, quia
fuit, priusquam ullus esset locus, non po-
test comprehendendi nostris cogitationibus,
cùm omnes cogitationes nostras excedat;

ea-

earumque sit principium; unaque finis, &
objectum præcipuum esse debeat: est in
mente nostra, sed ei non includitur; est in
corde nostro, sed eo non terminatur, cum
mentis, & cordis nostri sit principium, eo-
rumque motus longè superet.

II. Deus nihil est eorum, quæ videre
possimus, nihil eorum, quæ nobis imagi-
nari possimus, nihil eorum, quæ concipe-
re possimus. Quidquid conspicimus,
quidquid sentimus, quidquid nobis ima-
ginamur, in ipso est, quia ipse immensus
est; sed ipse non est illud. Credere possu-
mus, cognoscere possimus, adorare eum
possimus, amare possimus; olim etiam
possidere poterimus; sed comprehendere
nunquam poterimus. Tantum abest, ut
hoc mihi difficultatē, & anxietatem paret,
mi Deus, ut potius me soletur, potius me
delectet; ob hoc ipsum enim comprehen-
do, te Deum meum esse, quia comprehen-
derete non valeo. Viles profectō animæ,
quæ credere Deum nolunt, quia compre-
hendere eum non possunt: namque si eum
comprehendere possent, terminis circum-
scriptus esset, & ob hoc ipsum Deus non
foret. Nihil mihi majorem facilitatem
affert, credendi Deum, quam, quod id
quod fides de ipso me docet, comprehen-

G dere

*Iulius.**Lxx. 10.*

dere nequeam: ipsius incomprehensibilitas, ut ita dicam, quodammodo efficit, ut ipsum comprehendam, vel certè ejusdem suppeditat idæam, quam de ipso habere debeo.

III. Volupe Deo est, ut se animabus puris, & humilibus cognoscendum præbeat: hæ ipsum sentiunt, et si non videant; hæ ipsum gustant, et si eum non concipient, & eum aliquo modo comprehendunt, et si non comprehendant. Confiteor tibi Pater, quod abscondisti hæc (Mysteria) à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et sanè id, quod Deus ipse de se eis revelat, abundè eis monstrat, plura in ipso cognoscenda restare atque id ipsum, quod in præsentiarum objectum fidei suæ, futurum olim objectum suæ Beatitudinis; nam cùm perfectiones istæ ideo infinitæ sint, quod comprehendere non possint, sufficienes erunt ad eos redendos æternum, & infinitè beatos.

Si comprehendere non potes Deum, nec eum perfectè cognoscere; potes eum perfectè amare, & hoc solatio tibi sit.

Forsitan vestigia Dei comprehendas & usque ad perfectum omnipotentem reperies? *Iob. 11. 7.*

Si quis non intelligat te, gaudear; & si amet non inveniendo invenire te potius quam

quām inveniendo non invenire. Aug. Lib. Iulius
i. Confes. c. 6.

DIES XXXI.

De Zelo Gloriæ Divinæ.

I.

Consideratur Zelus gloriæ divinæ, ut virtus, quæ non sit, nisi perfectorum; & tamen non est minoris obligationis, quām charitas, quæ illius est principium unicum, & necessarium. Absque charitate, salutis æternæ consequendæ nulla nobis spes est: neque charitas est, ubi gloriæ divinæ zelus non est. Quod ardor est in igne, id zelus est in charitate. Potestne ignis esse sine ardore? potestne charitas esse sine gloriæ divinæ zelo? quilibet Christianus, à tempore, quo Christianus est, & filius Dei adoptivus, æquè dicere debet, ac filius Dei per naturam: *In ijs, quæ Patris Luc. 2. 49.* mei sunt, oportet me esse, atque his me occupare. In tribunalibus justitiae homo Regis appellatur is, qui curam habet tuendi ea, quæ Regis sunt. Hanc ob causam Divus Paulus discipulum suum Timotheum appellabat *hominem Dei*; quod rebus divinis in sua Ecclesia daret operam. *Tu autem 6 homo Dei. 1. S. I. Tim. 6. 11.*

G 2

gna-